

Adam Kołodziejski

Wicina, pow. Lubsko. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 4, 89-90

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TARNOBRZEG

Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Stanowisko 1

Badania prowadzili mgr mgr Adam i Janina Kraussowie. Finansował WKZ w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Przeprowadzono badania ratownicze na cmentarzysku kultury łużyckiej. Jest ono zlokalizowane na nieznacznym wzniesieniu przy ul. Zawadzkiego, w miejscu budowy osiedla mieszkaniowego. W czasie prac wykopaliskowych odkryto 8 grobów ciałopalnych, popielnicowych. Wyposażenie ich stanowiły popielnice ze spalonymi kośćmi, przystawki i wyroby metalowe. W warstwie kulturowej natrafiono na fragmentarycznie zachowaną figurkę zwierzęcą.

Na cmentarzysku tym, znanym w literaturze z początków XX wieku pod nazwą „Tarnobrzeg — niwa Rolki”, W. Demetrykiewicz odkrył kilka grobów łużyckich.

WĘGIELSZTYN,
pow. Węgorzewo

patrz wczesne średniowiecze

WICINA, pow. Lubsko

Konserwator Zabytków Archeologicznych i Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze

Stanowisko 1

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejski. Finansował WKZ i Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze. Piąty sezon badań. Osada obronna kultury łużyckiej z okresu halsztackiego (D).

Kontynuowano badania na osadzie, położonej wśród podmokłych łąk, nad rzeką Lubiną, około 1 km na północny-zachód od wsi Wicina. Prace prowadzono na arze dz.b i arze 209 dz.d-c, gdzie wydobyto studnię, odkrytą w 1969 r. Zbudowano ją z pionowych dranic, ściśle przylegających do siebie. Obudowę z belek, podtrzymującą pionowy układ dranic, zabezpieczono do dalszej konserwacji i ewentualnego wykorzystania w ekspozycji terenowej bądź muzealnej.

Badaniami objęto również ar 236 d. b, c, d, na którym w ubiegłym sezonie odkryto górną część konstrukcji drewnianych. Obecnie odsłonięto pozostałość zawałonych ścian dłuższych, zachowaną częściowo podłogę

i słupy prostokątnego domu usytuowanego wzdłuż wału. Ściany krótsze znajdowały się poza granicami wykopu i nie zostały jeszcze odsłonięte.

Materiał zabytkowy stanowiły głównie ceramika i mało charakterystyczne brązy. Na uwagę zasługuje znalezienie kilku dalszych grocików strzał do łuku typu scytyjskiego i paciorków szklanych.

Cały materiał ceramiczny datowany jest roboczo na okres Hallstatt D. Metale w tym roku były mało charakterystyczne. Prace będą kontynuowane w latach 1971—1975.

WICINA, pow. Lubsko

Konserwator Zabytków Archeologicznych i Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze.

Stanowisko 23

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejcki. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z IV—V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

Cmentarzysko ciałopalne ludności kultury łużyckiej z okresu Hallstatt D notowane było w literaturze. Obecnie odkryto groby na rozwidleniu dróg z Wiciny do Jasienia i polnej drogi w kierunku osady, około 200 m na północny zachód od zabudowań wiejskich. Stanowisko porośnięte jest częściowo lasem wysokopiennym. Przekopano obszar około 10 arów, wydobywając szcztątkowy materiał z kilku całkowicie zniszczonych grobów, datowanych na młodszą i najmłodszą epokę brązu. Po przesunięciu osi badań na drugą stronę lasu odsłonięto dobrze zachowane groby z okresu halsztackiego. Na obszarze około 1,5 ara wydobyto 40 zespołów grobowych. Zagęszczenie pochówków, między którymi odległości wahały się niekiedy w granicach 30—50 cm, (wyróżnienie ich było możliwe często jedynie w pionie), nie pozwoliło na rozszerzenie granic wykopu.

Stosunkowo dobry stan zachowania i ciekawy materiał spowodowały natychmiastowe rozpoczęcie starań o wyłączenie terenu spod użytkowania (część badana objęta jest uprawą roli).

Cmentarzysko objęto ewidencją i ochroną konserwatorską i włączono do planu badań ratunkowych na lata 1971—1975. Zbadanie obiektu może mieć zasadniczy wpływ na całościowe opracowanie gniazda osadniczego w Wicinie, szczególnie na sprawy demograficzne. Dobrze zachowane, słabo spalone kości gwarantują możliwość wykonania analiz antropologicznych.

Z zabytków oprócz ceramiki typowej dla grupy białowickiej kultury łużyckiej okresu halsztackiego na uwagę zasługuje znalezienie całkowicie lub częściowo zachowanych szpil brązowych i żelaznych, fragmentów miecza lub sztyletu żelaznego, kilku noży żelaznych, 2 sierpów żelaznych, brzytwy żelaznej, grotów oszczepu żelaznych i innych mniej